AUGUSTINUS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26828
Copyright: Admont, Benediktinerstift

regnū q̃ uob̃ paratū ē ab origine mundi.
Id ēt accepunt. ut spes nēra. q̃ retinebāt.
Transacta g̃ spe. ēt sibi nox illa. S; donec
fiat. aurora matutina spes ālā nrā in
dno. ē redit ad illud. Aurora matutina
spes isr̃l in dno. Aurora matutina
spes ālā nrā in dnm. Si spa. aurora ma
tutina. spes isr̃l in dnm. Il solū spes isr̃l in
dnm. f. aurora matutina spes. Isr̃l g̃ cul
po. spe sēli qn̄ spa. de dō. Il. S. alia spes ē
isr̃l. ppa. Il ps̄ūmo suo bono spes isr̃l dnm
ai. n̄ salutē corpis n̄ abundantia ālā ē nox.
in mo tribulatione hic habitur ē. si forte ē
tigit illi. ppt̄ unitatē pax aliq̃s molestias.
Il enī n̄ spabant in dn̄m nr̄ē. ē ālā s passi
q̃ ala ānes q̃ ala amiq. Subrect ad bestias. ig
nib̄ ēcremat. gladio percussi. unguis ex
rant. catenis obstrict. carcē necat. Ista omā
mala passi n̄ spabant in dnm. Aut idō sp
abant. ut istis malis carent. hac una fru
erent. Il plane. q. aurora matutina spa
bant. Id ē hoc. Cū id abant illa aurora ma
tutina q̃ surrexit dnis ex. ē credebant q. ā
q̃m resurgeret alia ē ipse passus erat q̃ ala p
si parebant. ē n̄ desp̄abant ē se p̄ tales pas
siones resurrecturos ad ultā ētā. Spa. n̄ isr̃l
in dnm. aurora matutina usq. ad nocte.
Im apud dnm mia ē. ē multa apud ill
redēptio. Magnifice. Meli dici n̄ posset
loco suo. ppt̄ illud q̃ dixit. aurora matutina
usq. ad nocte. spes isr̃l in dnm. Ire. Ia au
rora matutina surrexit dnis. ē hoc debet spa
re corp̄ q̃ in capite p̄cessit. S; ne suggerat ista
cogitatio. capita heur surge. q. peccatis
n̄ p̄mebat. nullū peccatū erat in illo. q̃ nos
facturi sum. Spabam tale resurrectionē
q̃ in dno p̄cessit. ē peccatis nris aggueni.
S; unde q. seq. Im apud dnm mia. ē multa
ap illū redēptio. Ipse redimet isr̃l ab omib̄
iniq̃tatib̄ ei. Si p̄mebat peccatis suis. ad ē mia di.
Id ō p̄cessit ille sine peccato. ut deleat seq̃ntia.
Il olim p̄sumie in uob̄. f. aurora matutina p̄sumit
Videre caput nr̄m resurrexisse. ē ascendisse ē celū.
In illo culpa n̄ erat. f. p illū ure delebant. Ipse re
dimet isr̃l ab omib̄ iniq̃tatib̄ ei. q. isr̃l uende se
ponit. ē fieri uenundat̄ sub peccato. redimese
ab iniq̃tatib̄ n̄ pot̄. Iste ponit redimē. q̃ se n̄ po
nit uende. Qn̄ cōmisit peccatū ipse ē redēptor
a peccato. ipse redimet isr̃l. Qn̄ redimet. Ab
illa iniq̃tate. an ab illa. Ab omib̄ iniq̃tatib̄ suis.
Il g̃ tunc ē accessit ad dm. aliq̃s iniq̃tates suas. tan
tum accedat pleno corde. ē desinat ālā facē q̃n
faciebat. ē n̄ dicat. illa iniq̃tas n̄ m̄ dimittit.
Si enī hoc dixit. ppt̄ ipsā q̃ putat s n̄ dimittit. n̄
se ēuerit. ē faciendo ceta. n̄ illi dimittit. ē hoc
d n̄ tumebat. Ia fecit iniq̃tē scel. magnū ē n̄ pot̄ m
dimittit. ālā facta ē ceta. Hoc enī pdo d n̄ facio. No
lo tumere. In profundo es. noli ēt p̄ne de profundis
clamare ad dnm ē dicē. Si iniq̃tatē observabis
dne. dne q̃s sustinebit. Observa illū ē expecta
illū. ē sustine ppt̄ legē ipsi. Qm legē t dedit.
Dimitte nob debita nra sic ē nos dimittimus d. nris.
Spa. ter resurrecturū ē tē futurū omnium sine pec
cato. q. ille resurrexit q̃ prim fuit sine peccato.
Aurora matutina spa. noli dicē. ego n̄ sū dign
ppt̄ peccata. Il es dign. f. multa ap illū redēptio.
Ipse redimet isr̃l ex omib̄ iniq̃tatib̄ ei.
Capitē de f. ē. xxviii. In capite de f. ē. xxx.
Isto psalmo cōmendat nob humilitas seru
di. ē fidelis cui uoce cantat. q. ē unitū sū corp
xri. Sepe enī admonuim cantate uriam n̄ q̃si
uni bois cantantis uocē accipi debē. f. omniū
q̃s in xri corpe. et q. nulli corpē s omis. tāq̃m
uni bo loqt̄. ē ipse ē uni q̃multi s. Multi enī s
in ipsis. unū s in illo. q. uni ē. ipsi ē ē ē plu
di. de q. apls dic. Tēplū di scm ē. q. estis uos. Omis
credunt in xrm. ē sic credunt ut diligant.
Hoc ē credē in xrm diligē xrm. n̄ q̃m demones